

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-954/2025-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ingrid Šegon, u pravnoj stvari tužiteljice Bisere Seferović, OIB: 33606500057, Zagreb, IV. Kozari put 6, koju zastupa punomoćnik Vlado Rebić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Romea Demirovića, OIB: 26499303944, Zagreb, Vrbanićeva 9, kojeg zastupa punomoćnik Denis Klarendić, odvjetnik u Zadru, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 8. rujna 2026. u prisutnosti tužiteljice osobno, zamjenice punomoćnika tužiteljice Katarine Franić, odvjetničke vježbenice u Zagrebu, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, na ročištu za objavu presude 13. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Romeo Demirović, OIB: 26499303944, Vrbanićeva 9, Zagreb da tužiteljici Biseri Seferović, OIB: 33606500057, IV. Kozari put 6, Zagreb isplati iznos od 36.000,00 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 20. studenoga 2021. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužiteljici parnične troškove u iznosu od 5.406,46 eura sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 13. listopada 2026. do isplate prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da su tužiteljica i tuženik 20. studenog 2018. sklopili Ugovor o zajmu 36.000,00 EUR (tridesetišesttisuća eura) u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a na dan isplate te se zajmoprimac obvezao vratiti zajmodavcu cjelokupni iznos zajma jednokratno najkasnije do datuma koji će ugovorne strane sporazumno odrediti usmeno. Predmetnim Ugovorom ugovorne strane su sporazumno utvrdile da je zajmodavac predao zajmoprimcu zajam u gore navedenom iznosu odjednom neposredno, na ruke, a zajmoprimac je primio novčana sredstva u navedenom iznosu u navedenoj valuti na 6. studenog 2018. U čl. 5. st. 2. navedenog Ugovora određeno je da u slučaju zakašnjenja, odnosno ako zajmoprimac ne vrati

iznos zajma do datuma koji su ugovorne strane odredile sporazumno u usmenom obliku, zajmoprimac se obvezuje kao sredstvo osiguranja prenijeti na zajmodavca pravo vlasništva nekretnine i dozvoliti zajmodavcu da izvrši upis uknjižbe prava vlasništva na svoje ime na dijelu nekretnine, i to na etažnom dijelu nekretnine koji je u naravi apartman u više obiteljskoj stambenoj katnici s potkrovljem u mjestu Rovanjaska, Obala Mateka 42, k.č.br. 1207/276, k.o. Jasenice, i to na apartmanu koji je u Elaboratu etažiranja izrađenom po EKO-PROJEKT d.o.o., Biograd na Moru, ul. Otona Ivekovića br. 2., označen kao ETAŽA BR. 8., stan S 8, dvoetažni stan u 1. katu i potkrovlju, PRVI KAT POSEBNI DIO površine 5,14 m², POTKROVLJE POSEBNI DIO površine 53,92 m², POTRKOVLJE PRIPADAJUĆI SPOREDNI DIO nenatkrivena terasa površine 29,66 m², ukupne korisne vrijednosti 66,55 m², udjela u nekretnini 17,60 %. Stranke su usmeno dogovorile vraćanje zajma najkasnije u roku od 3 (tri) godine, međutim dužnik se ogлуšio na pozive za vraćanjem dužnog iznosa. Kako tuženik nakon proteka roka nije podmirio dužnu obvezu tužitelj podnosi tužbu i predlaže da sud donese presudu kojom se nalaže tuženiku Romeo Demirović, OIB: 26499303944, Vranićeva 9, Zagreb da tužiteljici Biseri Seferović, OIB: 33606500057, IV. Kozari put 6, Zagreb isplati tužitelju iznos od 36.000,00 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 20. studenoga 2021. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena te kojom se nalaže tuženiku naknaditi tužiteljici troškove postupka sa zateznom kamatom od dana donošenja presude do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporava ne samo visinu potraživanja određenu tužbenim zahtjevom nego i samo osnovu. Naime, tuženik nikada nije primio nikakve novce od tužiteljice, isti je posudio značajno manju svotu od njezinog oca Nusreta Seferovića i veći dio tog novca je i vratio. Navedeni ugovor o zajmu je zapravo fiktivni ugovor i niti u jednom svom dijelu ne odgovara realnim činjenicama. Da se upravo radi o fiktivnom ugovoru vidljivo je i po činjenici da se u istome uopće ne spominje nikakav rok za ispunjenje ugovora, odnosno za povrat zajma iz čega slijedi da isti nema niti one bitne odrednice ugovora. Upravo iz tog razloga neosnovano je i pozivanje tužitelja na isplatu zakonske zatezne kamate od 20. studenoga 2021. jer kako rok u ugovoru o zajmu nije određen onda kamata može teći najranije od podnošenja tužbe. Također tuženik ističe prigovor zastare jer je primjereni rok za ispunjenje ugovora o zajmu godinu dana od dana primitka novca, a kako je taj rok računajući od dana zaključenja ugovora istekao 20. studenoga 2019. izvjesno je da je protekao opći zastarni rok od pet godina slijedom čega predlaže tužbu odbiti kao neosnovanu s time da tuženik svakako pridržava očitovati se na naknadno pronađene materijalne i ine dokaze, međutim, prema priloženom dokaznom materijalu tužba i tužbeni zahtjev nisu osnovani.

3. Tuženik se nadalje očitovao podneskom od 04. rujna 2026. navodeći da je neosnovan navod tužiteljice da je tuženiku pozajmila iznos od 36.000,00 eura već da je taj iznos njemu pozajmio Nusret Seferović te da mu je u nekoliko navrata vraćeno nekoliko tisuća eura. Dogovor koji je imao sa Nusretom je bio usmeni te nije bio definiran točan rok vraćanja već da se novac vrati kada bude moguće kao i navedeni iznos od 36.000,00 eura nije posuđen odjednom neko u etapama, prvi put da je posuđeno 20.000,00 eura, nakon toga obzirom na to da su ulagali u lokal pod nazivom „Red Carpet“ Nusret Seferović im je posudio još 10.000,00 eura te nakon godinu dana

preostalih 6.000,00 eura dao im je njegov sin s time da je tuženik pristao odraditi neke poslove zbog duga kako bi isti otplatio te su on i supruga pristali, ali brzo su odustali jer su uvidjeli da se radi o kriminalnim radnjama povezanim sa određenim dokumentima te kada su to shvatili već je bilo kasno jer su bili uhićeni njegova supruga, on, Nusret i Biserka Seferović koja da je zbog toga odslužila dvije godine zatvora, a on da je sa svojom suprugom Ankicom Demirović proveo osam mjeseci u istražnom zatvoru u Remetincu te dva i pol mjeseca u Zadru. Zbog navedenog proživljenog stresa tijekom svih mjeseci supruga se razboljela od stresa, a njemu su propali mnogi važni poslovi zbog čega da živi na rubu egzistencije. Tuženik je napomenuo da je dug nastajao u etapama u razdoblju od 2017. do 2018. uz usmeni dogovor o nepojašnjenom vraćanju.

4. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Ugovor o zajmu (stranica 5-7 spisa), izveo dokaz saslušanjem svjedoka Marina Jerkovića, Mihaela Seferovića, Maria Gerstnera i Nusreta Seferovića (stranica 19-22 spisa) i saslušao je tužiteljicu kao parničnu stranku (stranica 28-30 spisa) dok druge dokaze nije izvodio obzirom na to da je tuženik podneskom od 16.02.2026. odustao od saslušanja predložene svjedokinje Ankice Demirović zbog njezinog lošeg zdravstvenog stanja.

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22, 155/23 - dalje: ZPP), ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev osnovan.

6. Među strankama je sporna aktivna legitimacija tužiteljice, osnovanost i visina zahtjeva, je li ugovor fiktivan te je li potraživanje tužiteljice u zastari.

7. Uvidom u ugovor o zajmu utvrđeno je da su tužiteljica i tuženik sklopili isti 20. studenoga 2018. na iznos od 36.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB te da je zajmodavac predao zajmoprimcu navedeni iznos novca koji se zajmoprimac obvezuje vratiti do datuma koji će ugovorne strane sporazumno odrediti s time da su ugovorne strane navele daje zajmodavac predao zajmoprimcu navedeni iznos odjednom neposredno, a zajmoprimac primio isti na dan 16. studenoga 2018., nadalje stranke su ugovorile da se zajmoprimac obvezuje zajam vratiti jednokratno do datuma koji će ugovorne strane sporazumno usmeno odrediti s time da zajmoprimac može vratiti zajam i prije isteka roka određenog za vraćanje i to odjednom i u obrocima, ali je dužan zajmodavca obavijestiti unaprijed o svojoj namjeri. Nadalje, stranke su u slučaju zakašnjenja odnosno ukoliko zajmoprimac ne vrati zajam do datuma koji su stranke sporazumno utvrdile u usmenom obliku, ugovorile kao sredstvo osiguranja pravo vlasništva nekretnine odnosno zajmoprimac se obvezuje na zajmodavca prenijeti pravo vlasništva nekretnine i dozvoliti zajmodavcu da izvrši upis uknjižbe prava vlasništva na svoje ime na dijelu nekretnine, anagrafskih oznaka pobliže navedenih u ugovoru. Stranke su nadalje ugovorile mogućnost produljenja roka vraćanja ugovorenog iznosa zajma sklapanjem pisanog aneksa ugovoru o zajmu s time da sve eventualne izmjene i dopune ugovora da bi bile pravovaljane mogu biti sklopljene i u usmenom i pisanom obliku kao poseban aneks- dodatak ugovoru. Na navedenom ugovoru ovjeren je potpis zajmoprimca po Javnom bilježniku Ivani Macanić broj Ov-2281/2018 od 20. studenoga 2018. Iako je na ugovoru o zajmu navedeno ime zajmodavca kao Biserka Seferović sud je uvidom u osobnu iskaznicu

tužiteljice i njezinim saslušanjem kao stranke utvrdio da je riječ o istoj osobi odnosno da je tužiteljčino ime Bisera, a ne Biserka te da je i sama primijetila pogrešku pri navođenju svog imena u ugovoru i tražila njegovu ispravku međutim to nije učinjeno.

8. Iz iskaza svjedoka Maria Gerstnera proizlazi da mu je poznato zašto je danas pozvan na ovo ročište, ali ukazuje sudu da je još u nekim predmetima punomoćnik tuženika. Naveo je da nije sastavljao Ugovor o zajmu koji je predmet ovoga spora, da nije sudjelovao u njegovom sastavljanju. Koliko mu je poznato kolegica iz ureda Sanja Dozet je bila kontaktirana u vezi sastavljanja okvirnog Ugovora o zajmu, a nije mu poznato tko ju je i kada kontaktirao. Naveo je da su kolegica i on tužiteljicu i njezinog oca upoznali preko tuženika, s time da je oca tužiteljice branio u jednom kaznenom postupku, a kolegica Sanja Dozet je branila tužiteljicu. Naveo je da mu oko predmeta spora ništa konkretno nije poznato, a jedino što zna da su tužiteljica i tuženik bili u dobrim odnosima.

9. Iz iskaza svjedoka Marina Jerkovića proizlazi da su tuženik i on bili poslovni partneri od 2015. godine. Upoznali su se na način da je on radio kao redar u noćnom klubu, a tuženik je imao klub u sklopu tog kluba. Budući je u to vrijeme bio zaposlen i imao prihode, tuženik ga je mene tražio da mu pozajmi novce i da će on njemu iste vratiti. Sklopili su usmeni Ugovor o zajmu te budući da on njemu nije vratio taj novac, dogovorili su se da će ući u partnerstvo budući se navedeni klub zatvara. Svjedokovim financiranjem su otvorili jedan klub u Novalji, pa u Zagrebu i klub u Zadru na Boriku sve je to bilo u razdoblju od 2015.-2018. Svjedok je postavio svoju tadašnju curu kao direktora firme da bi se zaštitio. Svo to vrijeme je tuženik od njega uzimao novac i za svoje privatne stvari te mu je obećavao da će ih vratiti. U 9. mj. 2018. zatvorili su lokal u Zadru te su se on i supruga vratili u Zagreb i zajedno su nastavili voditi lokal u Zagrebu. Tada mu je počeo spominjati neku osobu po imenu Nusret, da će mi kroz par mjeseci vratiti novac te da će mu Nusret dati te novce. Kako nije vjerovao tuženiku inzistirao je da se nađe sa Nusretom, on je to izbjegavao. Kako su trebali isplatiti radnike njega više nije bilo briga jer je očito imao neki izvor prihoda. On je rekao u 11. mj. 2018. da se ne brine jer da će kroz par dana imati potreban novac. Njemu je tuženik govorio da Nusret Seferović dolazi kod njega na ljetovanje i da su oni prijatelji. O odnosu između stranaka u ovom postupku zna samo iz priče tuženika. Rekao mu je da su oni obiteljski prijatelji i da idu jedni kod drugih na ručak, da su mu oni kao obitelj obećali da će mu pomoći i dati novac. Svjedok konkretno oko sklapanja samog Ugovora ništa ne zna jer je cijelo vrijeme tražio sastanak sa Nusretom Seferovićem preko tuženika kako bi osigurao svoje potraživanje.

10. Iz iskaza svjedoka Nusreta Seferovića, proizlazi da je 2017. upoznao preko pok. Ivana Ibriševića tuženika i njegovu suprugu Ankicu Demirović te su bili prijatelji i družili se, tuženik je imao klub na moru i kod hotela Sheraton te su ih 2018. zvali da ljetuju kod njih na moru. Tuženik je došao sa odvjetnikom Mariom Gerstnerom u 11. mjesecu i tražio ga da mu financijski pomogne. Budući su se međusobno družili kao obitelj imali su povjerenje u tuženika. Kontaktirao je sina i kćer te su skupili iznos od 36.000,00 EUR, a koji je bio potreban tuženiku. Poznato mu je da je Sanja Dozet koja je kolegica odvjetnika Maria sastavljala Ugovor o zajmu te je njegova kćerka dala osobnu iskaznicu i sa tuženikom sklopila Ugovor o zajmu, s time da je on osobno predao tuženiku na ruke taj novac prije nego je sklopljen Ugovor o zajmu, s time da je tome prisustvovala njegova pok. majka te njegova kći, tužiteljica u ovom postupku. Naveo je da najprije izvršena predaja novca, a da je nakon toga sklopljen Ugovor o zajmu.

Usmeno su dogovorili povrat zajma, s time da je tuženik rekao da može zajam vratiti u roku od 3 godine na što je on odgovorio da nema problema. Kao obitelj su imali sredstva jer su kći i sin radili, a on je bio u mirovini. Kontaktirao je tuženika u vezi vraćanja novca, međutim on je promijenio broj telefona. Naveo je da njegov sin sa obitelji otišao na more do tuženika u Paklenicu te ga je kontaktirao u vezi vraćanja predmetnog zajma. Tuženik je njima rekao neka se upišu u zemljišne knjige na dio kata, odnosno kuće obzirom da je potraživanje bilo osigurano prema Ugovoru o zajmu. On nije ni tražio te njegove zgrade, već je htio da njegovoj djeci vrati pozajmljeni iznos. Koliko mu je poznato kći se nije upisala na nekretninu koja je bila osiguranje prema Ugovoru o zajmu jer je to jako komplicirano. Imao je povjerenja u tuženika, ali je on njegovo povjerenje i njegove obitelji iznevjerio te ništa od pozajmljenog iznosa nije vraćeno. Misli da je tuženiku dao novce 16. ili 17.11.2018., a Ugovor je napravio koliko zna nekoliko dana kasnije.

11. Iz iskaza svjedoka Mihaela Seferovića proizlazi da se njegov otac družio sa tuženikom u ovom postupku te ga upoznao sa tuženikom i njegovom suprugom. Tata je sa obitelji išao tuženiku na more jer ih je pozvao te su se međusobno družili. Kako je tuženik imao kafiće u Zagrebu i u Borku u Zadru nudio je tati da postanu poslovni partneri. To im je tata ispričao te je predlagao da sestra i on umjesto oca budemo partneri sa tuženikom. Nakon proteka nekog vremena tuženik je pitao tatu za neki novac da bi riješio dužnike, da bi mogao postati partner s njima. Nakon navedenog tata je razgovarao sa njim i tužiteljicom te ih je pitao koliko imaju ušteđevine. On je svoju ušteđevinu dao svojoj sestri kako bi sve to zajedno skupili i predali tuženiku te je on dao iznos od 18.000,00 EUR. Naveo je da mu je poznato da su se tuženik, njegov otac i odvjetnik Mario Gerstner našli u kafiću te su se dogovarali kako bi trebao izgledati Ugovor, s time da sam on u to vrijeme bio na poslu, a to mu je ispričala moja sestra. Zna da mu je poslije tata pričao da je tuženik došao doma po taj novac za koji je sklopljen Ugovor o zajmu. Ne zna tko je sklopio Ugovor o zajmu, a znam da je nakon predaje novca se išao ovjeravati Ugovor o zajmu, a sve to su mi ispričali njegov otac i sestra. Iznos nije vraćen, a znam da je rok povrata u roku od 3 godine, a to zna jer je sjedio s njima kada se sve to dogovaralo.

12. Tužiteljica saslušana kao stranka navela je da je predmet spora povrat duga od 36.000,00 EUR na ime sklopljenog ugovora o zajmu sa tuženikom. Dogovor je bio između nje, njezinog oca i brata Mihaela da u ugovoru o zajmu koji je sklopljen sa tuženikom ona bude navedena kao zajmodavac. Tuženika i njegovu suprugu Ankicu je upoznala preko tate, jedno su ljeto bili kod njih Rovanjskoj te su bili više od prijatelja. Tuženik je tražio novac od njezinog oca da mu pozajmi kako bi riješio dugove vezane uz poslovanje svoga kafića i nekih drugih dugova. Nakon toga je otac kontaktirao nju i brata, pitao ih da li bi mogli pomoći Romeu da mu posude novac te su mu ona i brat dali svoju ušteđevinu i to brat 18.000,00 EUR, a ostatak njezin otac i ona su skupili i dali mu i tako je sklopljen ugovor o zajmu. Sam tuženik je predložio da se u ugovoru o zajmu kao osiguranje potraživanja navede njegova nekretnina. Navela je ona to nije tražila da se unese u ugovor, a nisu tražili ni otac ni brat. Usmeno su se dogovorili da rok povrata prema ugovoru o zajmu bude 3 godine od sklapanja ugovora, odnosno od 2018. Tuženik nije vratio zajam u dogovorenom roku, a niti je odgovarao na telefonske pozive, njezin brat ga je išao kontaktirati doma te mu je rekao da će ih nazvati kada bude skupio novce. Tuženik nije ništa vratio prema sklopljenom ugovoru o zajmu s time da nije realiziran članak 5 ugovora o zajmu te da na nju kao zajmodavca nije preneseno vlasništvo nekretnine navedeno u ugovoru, obzirom da je to na kraju ispalo

komplikirano. U ugovoru je pogrešno navedeno moje ime kao Biserka, a ona je Bisera te je do greške došlo prilikom sastavljanja ugovora od strane odvjetnika Sanje Dolzet i Marija Gerstner. Primijetila je navedenu grešku, upozorila ih na to na što su joj oni rekli da će nakon nekoliko dana ponovno otići kod bilježnika, međutim to se nije dogodilo, tako da je i dalje ostalo u ugovoru pogrešno navedeno njezino ime. Na poseban upit punomoćnika tužitelja kada i gdje je tuženiku predan novac, navela je kod nje u kući na adresi IV. Kozari put 6, predaju su izvršili ona i njezin otac i njezina pok. baka koja je bila nazočna. Ugovor je ovjeren kod bilježnika tri dana nakon predaje novca. Vezano za rukom pisani datum u čl. 2 ugovora o zajmu te datum sastavljanja ugovora od 20.11.2018. tužiteljica je navela da je isto napisao tuženik.

13. U odnosu na prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužiteljice valja navesti da je neosnovan. Iz iskaza tužiteljice kao stranke i svjedoka Nusreta Seferovića kao i djelomično iskaza Mihaela Seferovića kojima je sud poklonio vjeru te ih smatra vjerodostojnima i neproturječnima proizlazi da je dogovor unutar obitelji bio da se tuženiku s kojima je obitelj Seferović bila u dobrim odnosima pozajmi određeni novčani iznos s time da je dio pozajmljenog novca dao svjedok Mihael Seferović iz svoje ušteđevine, a ostatak novca do 36.000,00 tužiteljica i njezin otac Nusret Seferović. Iako je samo tužiteljica navedena kao stranka navedenog ugovora o zajmu prigovor nedostatka aktivne legitimacije nije osnovan jer je dogovor da se tužiteljica navede kao zajmoprimac u ugovoru o zajmu bio unutar obitelji Seferović, s time da je tuženik u odnosu na takav ugovor o zajmu ovjerio svoj potpis kod javnog bilježnika, a što proizlazi iz samog ugovora.

14. U odnosu na prigovor tuženika je riječ o fiktivnom ugovoru valja navesti da je neosnovan odnosno da predmetni Ugovor o zajmu ne bi postojao jer, dakle, nije sporno da je isti potpisan od strane obiju ugovornih strana. Sud nije utvrdio niti da taj Ugovor o zajmu ne bi proizvodio pravni učinak pri čemu se napominje da tuženik tvrdi da se u konkretnom slučaju radi o prividnom ugovoru. Naime, da bi se radilo o prividnom (fiktivnom) ugovoru u smislu odredbe čl. 285. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, u daljnjem tekstu: ZOO), a time i o ništetnom, dakle ne o nepostojećem ugovoru kako to tvrdi tuženik, prilikom njegova sklapanja mora postojati svjestan i sporazuman nesklad između volje i njenog očitovanja na strani oba ugovaratelja s ciljem stvaranja lažnog dojma kod trećih osoba. Tuženik navodi da je tome tako obzirom na to da u ugovoru nije naveden rok za ispunjenje ugovora. Međutim, uvidom u ugovor o zajmu razvidno je da su stranke dogovorile da se zajmoprimac obvezuje vratiti zajmodavcu primljeni iznos do datuma koje će ugovorne strane odrediti usmeno (čl. 2. 1. Ugovora) te da se zajmoprimac obvezuje vratiti predmetni zajam jednokratno do datuma koji će ugovorne strane sporazumno odrediti, što nije nedopušteno.

15. Prema odredbi čl. 499. ZOO-a ugovorom o zajmu obvezuje se zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca i određenu količinu drugih zamjenjivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće. Na zaprimljenim stvarima zajmoprimac stječe pravo vlasništva. Nadalje, prema odredbi čl. 504. ZOO-a ako ugovaratelji nisu odredili rok za vraćanje zajma, niti se on može odrediti iz okolnosti zajma, zajmoprimac je dužan vratiti zajam nakon isteka primjerenog roka koji ne može biti kraći od dva mjeseca računajući od zajmodavčeva zahtjeva.

16. Iz Ugovora o zajmu proizlazi da su stranke ugovorile da će usmeno dogovoriti rok povrata zajma. Tužiteljica saslušana kao stranka kao i svjedoci Nusret Seferović i Mihael Seferović suglasno su iskazali da su stranke iz ugovora o zajmu ugovorile rok povrata zajma u roku od 3 godine od sklapanja ugovora o zajmu. Iako su svjedoci Nusret Seferović i Mihael Seferović neposredno zainteresirani za ishod postupka, sud u njihovim iskazima nije našao nelogičnosti i proturječnosti zbog čega je prihvatio njihove iskaze kao i iskaze tužiteljice da je rok povrata zajma usmeno utanačen na rok od tri godine. Stoga sud nije mogao prihvatiti navode tuženika da rok povrata zajma nije dogovoren između stranaka jer tuženik na navedenu okolnost nije predlagao nikakve dokaze koji bi osporili navode tužitelja i doveli u pitanje vjerodostojnost i autentičnost iskaza svjedoka o roku povrata zajma. Tim više što je tužiteljica navela na upit suda da je na ugovoru o zajmu dan sklapanja ugovora o zajmu i primitak novčanih sredstava od strane zajmodavca (članak 2.1. Ugovora o zajmu) rukom naveden datum, pojasnila da je datum sklapanja ugovora i primitak novčanih sredstva rukom napisao zajmoprimac, tuženik.

17. Stoga sud ocjenjuje da je rok povrata zajma bio tri godine od dana njegova sklapanja odnosno do 20. studenoga 2021.

18. Odredbom čl. 214. ZOO-a propisano je da zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze. Zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze. Zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano (čl. 215. st. 1. ZOO-a).

19. Sud ocjenjuje na temelju izvedenih dokaza da su stranke ugovorile rok povrata zajma od tri godine te da je dužnik trebao zajam vratiti do 20. studenoga 2021. Obzirom na to da je tužba radi povrata zajma podnesena 12. veljače 2025., te da je riječ o tražbini za koju je propisan opći zastarni rok od pet godina (čl. 225. ZOO-a), proizlazi da tražbina tužiteljice nije zastarjela zbog čega se takav prigovor tuženika ukazuje neosnovanim.

20. Nadalje, tuženik navodi da mu je zajam sukcesivno isplaćivan u tri navrata kao i da nikakav novac nije primio od tužiteljice te da sa tužiteljicom nije imao nikakav pravni odnos. Tuženik je predložio izvođenje dokaza stranačkim saslušanjem, svjedokinje Ankice Demirović i Nusreta Seferovića. Međutim, tuženik tijekom postupka nije pristupio ni na jedno ročište pa tako ni na ročište radi saslušanja kao stranke zbog čega sud nije izveo dokaz njegovim saslušanjem, odustao je od izvođenja dokaza saslušanjem Ankice Demirović zbog njezinog teškog zdravstvenog stanja dok je sud izveo dokaz saslušanjem svjedoka Nusreta Seferovića.

20.1. Tuženik ne osporava da je potpisao navedeni ugovor kao i da je ovjerio svoj potpis kod javnog bilježnika.

20.2. Prema odredbi čl. 219. ZPP svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika zbog čega sud imajući navedeno držanje tuženika njegove navode smatra neosnovanim i nedokazanim.

21. Valja navesti da sud nije posebno cijenio iskaze saslušanih svjedoka Maria Gerstnera i Marina Jerkovića jer isti nisu imali neposredna saznanja o odnosu između

stranaka u ovom postupku zbog čega njihove iskaze ne smatra relevantnim za odlučivanje u postupku.

22. Odredbom čl. 9. ZOO-a propisano je da su sudionici u obveznom odnosu dužni ispuniti svoju obvezu i odgovorni su za njezino ispunjenje, a uzimajući u obzir da su stranke u ovom postupku bile u obveznom odnosu temeljem kojeg je tužiteljica tuženiku pozajmila iznos od 36.000,00 EUR, a za kojeg tuženik nije dokazao da ga je vratio u roku od tri godine od sklapanja ugovora o zajmu, koji rok povrata je sud utvrdio i za kojeg je naveo razloge u ranijem dijelu obrazloženja presude. Sukladno navedenom sud je utvrdio osnovu i visinu utuženog potraživanja u iznosu od 36.000,00 EUR.

23. Sud je ocijenio na temelju izvedenih dokaza da su stranke ugovorile rok povrata zajma od tri godine. Stoga je sud dosudio tužiteljici zateznu kamatu na iznos zajma od 36.000,00 eura sukladno traženju u tužbi od 20. studenoga 2021. odnosno tri godine od dana sklapanja ugovora o zajmu.

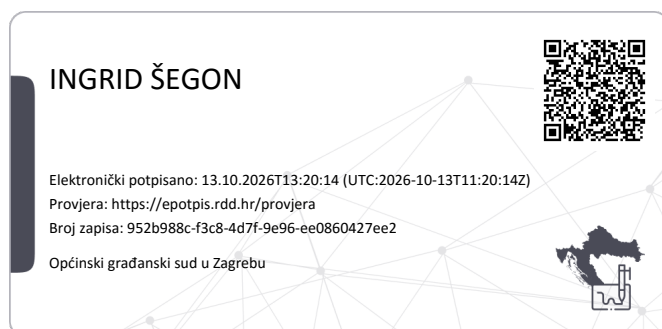
24. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a prema kojoj dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate, dok je visina stope zateznih kamata određena temeljem odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a.

25. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavak 1. ZPP-a. Tužiteljici su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23) i to za sastav tužbe (Tbr. 7/1-500 bodova), zastupanja na pripremnom ročištu 16.09.2025. (Tbr. 9/1-500 bodova), zastupanja na ročištu 17.02.2026. (Tbr. 9/1-500 bodova) i zastupanja na ročištu 08.09.2026. (Tbr. 9/1-500 bodova) što iznosi 2000 bodova, uz vrijednost jednog boda od 2,00 eura 4.000,00 eura i uvećano za 25% PDV-a od 1.000,00 eura, trošak iznosi 5.000,00 eura. Također joj je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 203,23 eura i zatraženi trošak sudske pristojbe na presudu 203,23 eura, tako da ukupno dosuđen trošak iznosi 5.406,46 eura. Na dosuđeni trošak tužiteljici su dosuđene zakonske zatezne kamate sukladno članku 151. stavak 3. ZPP-a i članku 29. stavak 1. i 2. ZOO-a tekuće od presuđenja do isplate.

26. O trošku tuženika sud nije odlučivao jer tijekom postupka nije postavio zahtjevu za naknadom istih.

U Zagrebu 13. listopada 2026.

Sutkinja
Ingrid Šegon

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku uz rješenje za plaćanje sudske pristojbe za tužbu 203,23 eura i sudske pristojbe na presudu 480,00 eura
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088e-8812f**

Kontrolni broj: **0ce89-b6928-44fea**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.